

Arrest

nr. 59 474 van 11 april 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 23 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat N. GEUSSENS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 12 augustus 2009 het Rijk binnen en diende op diezelfde dag een asielaanvraag in. Op 2 december 2010 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen. Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U zou over de Srilankaanse nationaliteit beschikken en afkomstig zijn uit Pelmadulla, district Ratnapura. Sinds 2007 zou u in Morotuwa, bij Colombo gewerkt hebben. U zou een collega, genaamd S. V. uit Kilinochi hebben. Op 14 juli 2009 zou deze collega niet zijn komen opdagen op het werk. U en uw baas zouden navraag gedaan hebben en Silva, een leverancier, zou uw collega op de weg naar het militaire kamp te Ratmalanai gezien hebben. Uw baas zou de verdwijning van uw collega bij de politie gemeld hebben. U zou ziek geweest zijn en uw baas zou u enkele dagen verlof hebben gegeven. U zou naar uw geboortedorp teruggekeerd zijn. Hier zou u op 19 juli 2009 een telefoontje van uw baas gekregen hebben. Hij zou u verteld hebben dat de politie de kamer van uw collega doorzocht

hebben en hierbij zouden ze kaarten, video's en foto's in beslag hebben genomen. De politie zou een foto van u en V. gevonden hebben. Hierdoor zou de politie ook uw kamer doorzocht hebben en een foto van uw vriendin meegenomen hebben samen met nog enkele zaken. Uw baas wist ook te melden dat hij zich in het militair kamp diende te melden. Sindsdien zou u niets meer van hem vernomen hebben. U zou dit alles aan uw vader en uw priester verteld hebben. Hierop zou u in het dorp van uw priester, enkele kilometers verderop zijn gaan wonen. Op 22 juli zou het leger en de politie u thuis zijn komen zoeken. Ze zouden uw moeder geschopt hebben en toen ze vertrokken zouden ze tegen de bureu geschreeuwd hebben dat uw huis een "LTTE"- huis (Liberation Tigers of Tamil Eelam) was. Daar verschillende van uw bureu mensen in de oorlog verloren hadden, zou dit lokaal in een zeer slecht daglicht gestaan hebben. Uw ouders zouden verhuisd zijn, maar pas na uw aankomst in België zou u hen terug hebben weten contacteren. Uw vader zou ondertussen tweemaal opgepakt en mishandeld zijn door de autoriteiten, maar ze lieten hem steeds weer gaan. Ook zou men zijn riksja vernield hebben. Uw vader zou besloten hebben dat u naar het buitenland moest gaan. Op 30 juli 2009 zou u naar Colombo gegaan zijn, waar u nog eens tien dagen verbleef. Hierna zou u het vliegtuig naar Doha, Qatar genomen hebben om vervolgens een vlucht naar Italië te nemen. Hierna zou u per auto doorgereisd zijn naar België. Ter ondersteuning van uw asielrelaas legt u volgende documenten voor: uw identiteitskaart, uw geboorteakte en uw voorlopig rijbewijs.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, en dit omwille van volgende redenen.

U wist uw vrees voor vervolging door de Sri Lankaanse autoriteiten op geen enkele manier aannemelijk te maken. U beweerde dat de autoriteiten u zochten na de verdwijning van een collega van u, genaamd V. U weet echter niet precies waarom de autoriteiten u zouden zoeken (gehoorverslag CGVS p. 8). U beweerde dat de autoriteiten een foto van u en V. gevonden zouden hebben en dat u daarom misschien gezocht werd. Dat u de reden waarom u juist door de autoriteiten zou worden gezocht niet beter kunt concretiseren breekt de geloofwaardigheid van uw vluchtrelaas af. Voorts weet u niet of u formeel van iets vervolgd wordt, noch weet u of er al een rechtbank betrokken zou zijn in uw probleem (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw vader zou de bureu van uw baas ondervraagd hebben maar voor de rest zou u of uw familie geen enkele stap ondernomen hebben om meer te weten te komen over de reden waarom u problemen zou kennen met de Sri Lankaanse autoriteiten (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw verklaring dat jullie niet wisten waar jullie deze informatie konden verkrijgen, is onafdoende en wijst op weinig inzet bij het vergaren van cruciale informatie om de ernst van uw vrees voor vervolging in te schatten. Noch u, noch uw vader zouden ooit een advocaat gecontacteerd hebben om op deze manier informatie in te zamelen, noch zouden jullie enige andere stap genomen hebben (gehoorverslag CGVS p. 9). Uw ingeroepen vrees is dan ook louter gebaseerd op ongefundeerde vermoedens. U legde geen enkel document voor dat op de door u gevreesde vervolging zou kunnen wijzen (gehoorverslag CGVS p. 4). Gezien uw vage verklaringen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

U gaf toe dat de "LTTE" nooit aanwezig was in de ruime regio waar u woonde. Uw familie zou al generaties in de regio rond Colombo wonen en jullie hebben geen enkele familiale band met de meer traditionele Tamilregio's in het noorden en oosten van Sri Lanka. Tevens zou geen enkel familielid ooit bij de "LTTE" betrokken zijn (gehoorverslag CGVS p. 2, 5). Gezien deze vaststellingen is het dan ook hoogst onwaarschijnlijk dat de Sri Lankaanse regering iemand van uw familie, ruim twee maanden na het eind van de burgeroorlog plots zou beschuldigen van enige betrokkenheid bij de "LTTE" (gehoorverslag CGVS p. 9). Het louter feit dat u zou gevisieerd worden omdat u met V. op een foto zou staan die aan het strand genomen werd kan in de huidige Sri Lankaanse context niet overtuigen.

Ook kan er geen geloof worden gehecht aan de beschrijving van uw vluchtroute. Deze kwam als stereotiep en ongeloofwaardig over. U beweerde via enkele internationale vluchten naar Europa gereisd te zijn. U kende echter geen enkel vluchtnummer, noch de namen van de luchtvaartmaatschappijen, waarmee u reisde (gehoorverslag CGVS p. 4). U beweerde met een Sri Lankaans paspoort gereisd te hebben, maar buiten de naam kende u geen enkel andere inhoudelijk gegeven van dit paspoort (gehoorverslag CGVS p. 4). Daar u echter enkele internationale vluchten nam, waarbij identiteitscontroles steeds tot de mogelijkheden behoren, zeker wanneer u de Schengenzone betreedt, mag van u een uitgebreide inhoudelijke kennis van dit paspoort verwacht worden. De ongeloofwaardige beschrijving van uw vluchtroute, benadrukt het ongeloofwaardige van uw asielrelaas en is eerder een indicatie dat u voor de Belgische autoriteiten probeert te verhullen dat u met eigen

paspoort bent gereisd. Indien u zou vertellen dat u met een eigen paspoort uit Sri Lanka kon vertrekken zou dat immers kunnen impliceren dat u niet door de Srilankaanse autoriteiten wordt gezocht. Daar u uw vrees voor de Srilankaanse autoriteiten op geen enkele manier aannemelijk wist te maken en daar uw familie al generaties lang in de regio rond Colombo woonachtig is, zonder enige connectie met de Tamilregio's in het noorden en oosten van Sri Lanka, bestaat er geen enkele reden waarom u niet zou kunnen terugkeren naar Sri Lanka. Uw thuisregio werd immers nooit zwaar getroffen door de burgeroorlog en u of uw familie kende geen enkele connectie met de "LTTE". Er zijn dan ook geen aanwijzingen dat u nood zou hebben aan de bescherming geboden door de Conventie van Genève, noch aan subsidiaire bescherming.

De door u voorgelegde documenten zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in een positieve zin zouden doen ombuigen. Uw identiteitskaart, geboorteakte en voorlopig rijbewijs dienen immers enkel om zaken aan te tonen die hier niet ter discussie staan.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de "*SCHENDING VAN ARTIKEL 48/2 EN 48/3 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980*".

3.1.1. Verzoeker legt zijn identiteitskaart en een fotokopie van zijn geboorteakte voor en stelt nooit een eigen paspoort te hebben gehad. Verzoekers verklaringen over zijn reisweg blijven oppervlakkig en stereotiep. Nochtans is het redelijk te verwachten dat verzoeker nauwgezet en overtuigend kan toelichten hoe hij aan de buitengrenzen van de Schengenzone en op internationale vluchten de herhaaldelijke, systematische en persoonlijke veiligheidscontroles in het kader van een algemene politiek van versterkte grenscontroles en als maatregel in de strijd tegen het internationale terrorisme en illegale migratie, kon omzeilen. Waar verzoeker benadrukt dat het "*al meer dan een jaar geleden*" is dat hij naar België reisde en de reis "*in moeilijke omstandigheden*" verliep, gaat hij er vooreerst aan voorbij dat hij reeds op 1 september 2009 werd ondervraagd op Dienst Vreemdelingenzaken over zijn reisweg en zijn kennis toen al onvoldoende was. Bovendien kan uit zijn verklaringen evenmin blijken dat hij een "moeilijke" reisweg heeft ervaren. Zijn beweerde reisweg komt verzonnen voor en tast op fundamentele wijze zijn geloofwaardigheid aan en aldus ook de waarachtigheid van de asielmotieven en zijn bewering geen paspoort te kunnen voorleggen.

3.2. Verzoeker houdt vol vervolging te vrezen door de Sri Lankaanse overheid omwille van vermeende banden met de LTTE. Hij laat evenwel na zijn beweringen met enig objectief element te onderbouwen niettegenstaande de bewijslast in beginsel op de kandidaat-vluchteling rust. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig, eerlijk en plausibel zijn en niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

3.2.1. Verzoekers voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse autoriteiten berusten louter op ongefundeerde vermoedens en veronderstellingen van verzoeker en zijn omgeving. Hij stelt immers dat hij wordt gezocht door de politie naar aanleiding van een foto van verzoeker en zijn collega die ze volgens zijn baas tijdens een huiszoeking bij de collega hebben gevonden (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Verzoeker benadrukt dat *“de verdenking wordt niet gevoerd omwille van de familiale context van verzoeker, maar omwille van zijn vriendschappelijke band met V[] S[]”*. Verzoeker blijft bij boutte ongestaafde beweringen en toont geen band aan met V. S., noch dat deze door de politie gezocht wordt, laat staan dat verzoeker omwille van een foto als staatsgevaarlijk zou worden beschouwd. Immers een foto van twee collega's kan bezwaarlijk volstaan om aan te nemen dat verzoeker nog na het beëindigen van de gevechten met de LTTE, zou gezocht worden door de Sri Lankaanse overheid op verdenking van banden met de LTTE, te meer nu verzoekers familie sinds meerdere generaties in de buurt van Colombo woont en noch hij noch zijn familie enige band van betekenis heeft met de Tamilregio's in het noorden en oosten van Sri Lanka. Daarbij heeft verzoeker tijdens het verhoor zelf verklaard dat de LTTE nooit aanwezig is geweest in de streek van herkomst van zijn familie (zie gehoorverslag CGVS, p. 5). Voorts kan slechts worden vastgesteld dat verzoeker bovendien niet exact weet waarom hij gezocht wordt door de politie en dus niet weet waarom hij diende te vertrekken uit Sri Lanka. De waarachtigheid van verzoekers vermoedens wordt nog verder ondermijnd nu hij en zijn familie nagelaten hebben informatie in te winnen over de mogelijke verdenking van LTTE-banden, en evenmin navraag deden bij mensenrechtenorganisaties of bijstand vroegen van een advocaat. Zo heeft verzoeker geen kennis van de huidige stand van zaken. Verzoekers verregaande gebrek aan initiatief ter zake kan niet worden verklaard door *“angst”* nu redelijk is te verwachten dat zijn familie hierbij alle belang heeft.

3.3. Wat de algemene rapporten en informatie over de LTTE en de situatie van kinderen tijdens het Sri Lankaanse conflict betreft, volstaan deze verwijzingen niet om aan te tonen dat verzoeker in zijn land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd. Deze vrees voor vervolging dient in concreto te worden aangetoond en verzoeker blijft hier in gebreke (RvS 9 juli 2003, nr.121.481; RvS 18 december 2004, nr. 138.480; RvS 18 december 2009, nr. 5146).

3.4. Tot slot staven de ter terechtzitting neergelegde vertaling van verzoekers geboortecertificaat, de oude Sri Lankaanse identiteitskaart en de neergelegde fotokopie van verzoekers rijbewijs hoogstens verzoekers identiteit, maar blijkt hieruit geenszins de geloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden problemen met de Sri Lankaanse overheid.

3.5. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker roept in een tweede middel de *“SCHENDING VAN ARTIKEL 48/2 EN 48/4 VAN DE WET VAN 15 DECEMBER 1980”* in.

4.2. Verzoeker heeft niet aannemelijk gemaakt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet). Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet.

4.3. Waar verzoeker verwijst naar het willekeurig geweld en zich aldus beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet dient hij elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. Verzoeker beperkt zich tot algemene korte opmerkingen die geenszins voldoende zijn om het bestaan aan te tonen van een gewapend conflict in Colombo laat staan dat deze langdurig is, een minimumniveau aan intensiteit bereikt en de partijen in het conflict een minimumniveau van organisatie bezitten. De verwijzing naar het reisadvies van de FOD Buitenlandse Zaken is hiertoe geenszins nuttig nu dit enkel betrekking heeft op in Sri Lanka rondreizende westerlingen en niet slaat op Sri Lankaanse staatsburgers. Wat het arrest van de Raad van State betreft, blijkt hieruit

evenmin dat er anno 2011 in Sri Lanka, laat staan in de streek rond Colombo nog langer sprake is van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

5. Verzoeker beperkt zich in het verzoekschrift verder tot het louter herhalen van zijn voorgehouden vluchtrelaas. Zijn algemene en theoretische beschouwingen over het vluchtelingenrecht vermogen evenmin de wettigheid van de motivering van de bestreden beslissing aan te vechten. Verzoeker weerlegt dan ook geenszins de besluiten van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen die steun vinden in het administratief dossier en op omstandige wijze worden uitgewerkt in de bestreden beslissing.

6. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op elf april tweeduizend en elf door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK